

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A Sipka-szorosban minden csendes!

Pécs, 1898. január 24.

Láttatok-e már olyan óriást, aki egyik lábát Budapesten, a másikat meg Bécsben veti meg s feje a véghetlen magasan uszkáló fellegek közt vész el? Ha ilyent látni akartok, nézettek Bánffy Dezső báróra, erre a fenomenális államférfura, aki tegnap óta hivatalosan egyszerre székel Budapesten is, meg Bécsben is.

A két város között eddig is ő játszotta a politikai vigéc szerepét, a mennyiben folyton járt Bécsbe portékáért, a melyet idehaza Magyarország nyakába kellett varrnia, de hivatalos székhelye törvény szerint mégis Budapesten volt. Most már azonban kezdik a bécsi portékát az ottani cégfőnökök helyünkbe hozni maguk s Bánffyra az a rettenetes sors várakozott, hogy nem látja többé az ő kedves császárvárosát. De nem azért dicsekedett ő ismert fufangjával, hogy a zavarból ki ne segítse magát: egyszerűen kinevezte magát a miniszterelnökség mellett ő felsége személye körüli miniszternek is s így nemcsak lesz jussa továbbra is Bécsbe járogatni, de hivatalos kötelessége is ott lakni. Az éppenséggel nem hozza zavarba, hogy mint magyar miniszterelnöknek meg Budapesten kötelessége lakni; meglakhatik ő egyszerre

mind a két helyen is, addig, míg beteljesedik a szive vágyakozása s véglegesen felköltözködhetik Bécsbe mint az öszsbirodalmi kormány tárcanélküli magyar minisztere.

Mire való is az a komédia a külön magyar kormányval s a magyar országgyűléssel, mikor a magyar kormány csupán a bécsi akaratnak egyszerű végrehajtója gyanánt szerepel, a magyar parlament meg egyebet se tehet, mint ráüti a helybenhagyás bélyegét a kormány által közvetített bécsi parancsokra. Még bírálgatni sem szabad, mert aki a száját másra, mint a boldogító „igen“-re ki meri nyitni, úgy jár, mint Chorin, meg Emmer: elveszik tőle a szerepet.

Legokosabb tehát, ha az „utolsó alkotmányos magyar miniszterelnök“ lassankint a maga becses személyében egyesíti a kormány összes tárcáit, a parlament jogait ugyis konfiskálta már a maga számára, s felmegy Bécsbe mint Magyarország teljhatalmu képviselője; majd elvégzi ő ott mindazt, a mit most a külön magyar kormány és parlament végez.

Egyetlen komoly akadály volt még e dicső terv megvalósításának: a hatalmas függetlenségi párt, a mely ébren tartotta a nemzetben az igazi önállóság utáni sóvárgást; de Bánffy báró elvégezte azt a herosztrateszi munkát is, hogy ezt a legmagyarabb pártot összetörte hirhedt válasz-

tási hadjáratában; tűzzel-vassal pusztította ki ennek a pártnak független, nagy tehetségű vezéreit, csupán szürke közepszerűségek választását nézte el, a kikre a cirkumspektus vezérek idején ráraghatják a békókat, ha a 48-as eszmék akadémi-kus hangoztatásán túlmenve, komolyan kezdenének alkalmatlankodni a kormánynak.

Ily módon szorították le a parlamenti tevékenység szinteréről a közjogi ellenzék kérlelhetlen vezérét, Ugron Gábort s zuzták össze pártját hallatlan brutalitással; ily módon került felül a közjogi ellenzék másik árnyalatában a békepárt, a melynek feladata örködni, hogy a kormányban valami komoly baj ne essék.

Békepárt a függetlenségi és 48-as ellenzéken! Ki hallott valaha ilyent? Békét hirdet az a párt, a melynek szent kötelessége lenne tűzzel-vassal támadni az elalkuvás politikáját, lehetlenné tenni a közös birodalmi eszme apostolainak uralmát, kimélet nélkül lejáratni a közösügyes kormányokat, hogy kézzelfogható bizonyítékát szolgáltatassa annak, mily vakmerő szemfényvesztés önálló magyar államról beszélni akkor, a mikor államiségünk leglényegesebb kellékeiről nem rendelkezünk.

Elhallgatnak a harci trombiták, visszahívják a felvonult hadoszlopokat, a mikor a megtámadott közösügyes állapotnak a fentartása már-már lehetlenné kezdett válni! Elmondhatjuk immár az orosz-török

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Pikniken.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

A szomszédom, Márc Gergely ur, ki elnöke a »Pécsi bábosifjuság önképző köré-
nek, tiszteletét tette nálam; miután nem talált otthon, névjegyet hagyta hátra, melynek mind a négy csücskét behajtott. Ezek után világossá vált előttem, hogy Márc Gergely ur művelt egyéniség, kivel most már találkoznom kell, nehogy az illedelmetlenség sötét gyanuját magamra uszítsam. Alig határoztam el, hogy Márc Gergely urat felkeresem, már is bekopogtatott hozzám azzal a kéréssel, hogy szerencséltessem megjelenésemmel együletüket.

— Szívesen, kedves szomszéd. Olvassak talán fel valamicskét? Irodalmi-estély lesz ugyebár?

— Nem, instálom; hanem batyubálat adunk, melynek tiszta jövedelmét önképzőkörünknek szántuk. Könyveket veszünk rajta, meg daloskottákat és a többit.

(És a többi alatt sörök értendők.)

Kijelentettem, hogy a bábosifjuság eme meghívásának eleget fogok tenni, egyben felkérve Márc urat, hogy addig is, mig magamnak nem áll módomban, ő tejeze ki a kör-

nek köszönetemet. Márc ur ragyogó arccal távozott.

Másnap izlésesen kiállított dobozt kaptam, melyben pamut között egy remekbe csinált bábosziv volt; arra volt erősítve a piknik meghívója.

Édes meghívó!

Egy őrizetlen pillanatban a Laci, meg a Jancsi fiam és a kis Iluci úgy bántak velem, mint a mult században bántak Lengyelországgal; ők is háromrésze osztották.

Azonban becsületükre légyen mondva, a cédukkát, már hogy a meghívót, azt érintetlen hagyták.

És megjött a nevezetes nap s azzal elérkezett a »bábosifjuság önképzőköré-
nek piknikje is.

Kitögástalan szalonba vágtam magamat és elindultam gyalogszerrel a »néma papagály-
hoz címzett vendéglőhöz, ahol a batyubálat rendezték. Midőn a tánc terem elé értem, épp akkor végezte az önképzőkör dalárdája a »bábohimnuszt.«

Azt hittem, még valami énekszámot hallhatok odakünn, tehát haboztam, belépjek-e, vagy sem. Az öreg Korodi cigány, vagy két füstösképű földijével akkor nyitott be a terembe, midőn Szirup Nepomuk János öreglegény, Petőfi »örültjét« kezdte szavalni.

Szirup Nepomuk János ur harsány hangon kiáltá:

— »Mit haborgattok?! takarodjatok!«

Az öreg Korodi abban a minutumban behuzta az ajtót és vesd el magad, ahogy győzte öreg bokáival, szaladt le a lépcsőn és egy perc alatt úgy eltűnt ő is, meg két kontrása is, akár ha kigummizták volna őket Magyarország mappájából.

Hiába kiabáltam utána, se hallott, se látott; és így Petőfi eme remek költeménye — elűzte Korodit és nehéz gondok közé sodorta a piknik rendezőségét, kik tanácstalanul hallgatták híremet, hogy Korodi megugrott.

A figyelmes rendezőség külön fentartott asztalhoz vezetett, mely abroszszal volt el látva s mely körül székek is voltak elhelyezve; a többi asztalhoz lócák szolgáltatták az ülőapparatus.

Ahogy sejtettem, úgy is volt; a hautvoéle-nak tartották fenn ezt a hosszú asztalt.

Karfiol Keresztély ur, városi negyedmester, Csörgő Péter, vízvezetési vízközelvígázó, Haránt Flórián, temetkezés-egyleti nyomtatvány-kezelő (particédula kihordó), Kaktusz Rómeo tábori kereskedő (boltivközben), Vragánics Dragutin álónagykereskedő s végül Rőff Kajetán sertéshizlaldai ételrendező, meg szerény magam, képeztük a piknik elit-jét.

Nem tagadom, hogy Marci ur, a város közkedveltségű dobosa is emelte az estély fényét, amennyiben ő is megjelent úgy feltiz óra tájt, de őszintén megvallva a közfigyelem, vagy jobban mondva az érdekeltség csakis Karfiol ur személye irányában volt észlelhető.

háborubeli hadi tudósítóval: a Sipka-sorosban minden csendes!

De nem; a harci trombitákat megfújták a visszavonuláskor. Hirdették, hogy csak egy kis pihenőt tartanak, de megújítják a kérelhetlen harcot ez ellen a kormány ellen minden téren, úgy hogy lehetetlenné fogják tenni a helyén való megmaradást. Nagyobb nyomaték okáért a leszerelés után való napon, a mikor már biztosítva volt a kormány élete s az eddigi rendszer fenmaradása, megjelent a porondon teljes fegyverzetben az előbbi küzdelem nagy kárhóztatója, Eötvös Károly s most az egyszer nem a saját pártjának harcosai, hanem a már biztosított hadiállásban várakozó ellenség bástyái ellen szórta élceinek nyilait.

De hát a komédiát nem minden ember természete hajlandó bevenni. Ha már a kormánypárton komédiáznak, a mikor a saját akaratauk gyanánt iparkodnak feltüntetni azt, a mit Bécsből rájuk parancsoltak, az ellenzék nem hajlandó színelges harci játékot rendezni a közvélemény megtevesztésére s e mellett arra ügyelni, hogy a féltett ellenfélnek valahogy baja ne essék.

Elmaradt tehát az ujoncozási törvény ellen kilátásba helyezett nagy háboru, sőt a vezér csata elől Olaszország enyhe éghajlata alá vitorlázott, egy óra sem telt bele s a magyar ujoncjutalék meg volt szavazva a fekete-sárga zászló számára.

Most jön a második ütközési alkalom, a költségvetés tárgyalása, a melyre szintén kilátásba lett helyezve a kormány állását lehetetlenné tevő nagy háboru, de ez is csak üres fenyegetésnek bizonyult, mert alapos rá a kilátás, hogy az egész költségvetési vita, a mely rendes körülmények között hónapokig szokott eltartani, rövid két hét alatt befejezést nyer.

Szombatra volt hirdetve a Kossuthpárt döntő értekezlete a költségvetési vita tárgyában s összegyűltek mindössze kilencen, akik mégis csak rösteltek az egész

És ez érthető is, különösen, ha tekintetbe vesszük Karfiol ur társadalmi állását. Karfiol Keresztély ur, a városi negyedmester, (ki keserűen csalódott, mert remélt és pedig bizonyos Ban—dyka nagyszájú ujságíró ténsurban bizva, ki azzal kecsegtette, hogy félmester lesz), mindennap érintkezvén a közönséggel, lekötélő szíves modorával, bájteli és diszkrét adó iránti intéseivel, mindenki szívét meghódította; ellenben Marci urban csak a hatalom rideg emberét ismerték, ki kegyetlen, rideg vérrel pergeti meg dobját (melyet legujabban városi zenekarnak kereszteltek), ehhez a sivar zenéhez pedig olyan vékony librettót csatol; mindössze csak azt hallották tőle, hogy:

- Először!
- Másodszor!
- Senki többet, harmadszor!

Most is, tessék csak nézni, milyen kifogástalan eleganciával veszi át a bornyukocsonyás tálat Haránt Fánika kisasszonytól és milyen kecses merít Szirupné ő nagysága által elébetartott töltöttkáposztás tálból, mily finom mosoly révedez diplomata arcán; míg ellenben Marci ur, fagyos mosolylyal utasít vissza minden étket ésrideg arccal kér »tétjét« sok rummal.

És itt is vesztett csatája van Marci urnak, mert hiába, Karfiol ur uri modorát meg sem közelítheti.

párt nevében határozni s a mai napra halasztották a döntést. Pedig hát jó lenne, békepárti urak, mégis csak rendezni egy kis vitát, ha másért nem, hát csak azért, hogy a kormányt kisegítsék a zavarából, mert bizony isten zavarba fog jönni jó Bánffy báró, ha a költségvetéssel május előtt végeznének; milyen munkát adjon a törvényhozásnak addig, hisz nincsen tárgyalásra előkészítve semmi, nyári szünetet meg csak nem adhatnak a honatyáknak a nagybőjtben.

No de májusban! akkor következik majd csak a hadd el hadd! Kilép akkor majd Eötvös Károly is, sőt ő fogja vezérelni a harci pártot s egy maga kibeszél akár két ülést is. Hogyne, hisz májustól ujévig hosszú az idő, csak győzzék addig a beszédet, de az alkotmányosság meg lesz mentve s a függetlenségi párt nyugodt lehet, hogy a hatvanhetes kiegyezés utolsó garanciáját, mindkét fél alkotmányosságát alkotmányos uton fogják a törvényből kidobni.

Mert annyi tény, hogy a vám- és kereskedelmi szerződés Ausztriában alkotmányos uton létre nem jöhet, önállóan fogunk tehát intézkedni, hogy az eddigi szövetséget továbbra is fentartjuk azzal a feltétellel, hogy ezt az állapotot a parlament nélküli osztrák állam elfogadja. Ez ellen már bátran lármázhat a függetlenségi békepárt is, mert biztosak benne, hogy decemberig a legdühösebb harcosok is berekednek, a többség pedig még idején szép muzsikaszóval megszavazhatja ezt a legujabb abszurdumot is.

* **Jósika és Bánffy.** Jósika Samu bárót a király felmentette a személye körüli miniszterium vezetésétől és Bánffy Dezső b. miniszterelnököt bizta meg e miniszterium ügyeinek vezetésével. Az erre vonatkozó királyi kéziratokat a hivatalos lap tegnapi száma a következőkben közli:

I.

Kedves báró Jósika! A midőn Önt saját kérelme folytán Személyem körüli magyar

Marci ur ugyanis előbb a rumos-flaskából jó nagyot huzott, a cukrot zsebre vágta s úgy itta meg arcfintorgatással a »tétjét«, ellenben Karfiol ur a »tétjéhez« mohai Ágnes vizet öntött. Azt hiszem, ide nem kell kommentár, a negyedmester ur alaposabb gavalér, mint Marci ur.

A társaság többi tagjai pedig kuglófot mártogattak theájukba és pedig azért, mivel a kezükkel nem tudták mittevék legyenek. Marci ur epés rágalma szerint azonban azért, hogy keztyűiket mutogathassák; pedig később nyilvánvaló lett előttünk, hogy a kör tagjai nem keztyűskézrel kuglófoztak, hanem csupán a mesterségükökoztá narancssárga kezükkel ülték körül az asztalt.

De hallga! mi ez?

Zene! lágy, fülbemászó dallamok; honnan? hisz a három cigány megszökött.

Röff ur, a sertéshizlaldai ételrendező mentette meg a kör aranyitjúságát. A szomszédban requirált két harmonikást. Egy vak szabót és egy siket cipészt (olvassd: suszter.) Persze rögtön belekezdték a soupe csárdásba.

Marci, emberi és férfui méltóságának tántoríthatlan tudatában legott Karfiolné őnagyságához lépett és kisvárosias negédességgel összecsapva bokáit, a kövér hölgyet táncra kérte.

Karfiol ur azonban ülve maradt és Kak-

miniszteri állásától ezennel kegyelemben felmentem, ezen minőségben tett jeles szolgálatai elismerésül Önnek I-ső osztályu vaskorona-rendemet díjmentesen adományozom.

Kelt Bécsben, 1898. évi január hó 20.
FERENCZ JÓZSEF, s. k.

B. Bánffy, s. k.

II.

Kedves báró Bánffy! Előterjesztése folytán Önt a Személyem körüli magyar miniszterium ügyeinek ideiglenes vezetésével ezennel megbízom.

Kelt Bécsben, 1898. évi január hó 20.
FERENCZ JÓZSEF, s. k.

B. Bánffy, s. k.

Hirek.

Pécs, 1898. január 24.

Napirend 1898. január 25-én.

Naptár: kedd, jan. 25. — Róm. kath.: Pál fordulása. — Prot.: Pál. — Görög-kel. (jan. 13.) Hermil. — Zsidó: Sebat 2. — Nap kél 7 óra 20 perckor; nyugszik 4 óra 33 perckor. — Hold kél 8 óra 35 perckor reggel; nyugszik 8 óra 49 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet f a g y p o n t; légnyomás 751. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint szeles idő, helyenként csapadék, fagypon t körüli hőmérséklet várható.

Színház: »Bibliás ember«, opera.

— (**Ecce sacerdos magnus!**) Uj püspökünk szombaton egész csendben vonult be székespalotájába s onnét intézi csütörtökön tartandó beiktatási ünnepélyének előkészületeit. Kiváló helyet foglal el ezek között az az igazi apostoli emberszeretetről tanuskodó ténye, melylyel városunk humanitárius intézeteit s a szegényeket valláskülönbség nélkül megörvendeztette. Ma délelőtt 3400 frttal terhelt levél érkezett a város polgármesteréhez Hetyei Sámuel püspöktől, a mely összeget székfoglalása alkalmából a következőkép kéri kiosztatni: a Rudolfinumnak 500 frt, az iparos segédek alakulóban levő segélyegyletének 200 frt, a városi szegényeknek 500 frt, a városi szegényház alapjának 500 frt, a helybeli két nőegyletnek 300 frt, a népkonyhának 300 frt, a városi tűzoltóknak 100 frt, a pécsi kerületi betegsegélyző pénztárnak 100 frt, a Mattessa intézetnek 200 frt, a helybeli veterán és hadastyán egyleteknek 200 frt, a munkás betegsegélyző pénztárnak 200 frt, végül a városi jótékony intézetekben elhelyezett aggok, gyermekek és a népkonyha szegényei között

tusz Rómeo urral eszmecserezett az ipar irányában.

Nem-e itt is csak fölényben, óriási fölényben volt Marci urral szemben?!

De azért nekem tetszett Marci parlagiassága. Volt benne valami lovagias. Határozottan. Ő a biztos állású évi fizetéses férfiú, hódolatát jelentette ki ezzel, a Karfiol családdal szemben. Ő nagysága ezért állandó mosolylyal tüntette ki Marcit, ki szakadásig járta hol a federveiszos padlót, hol a »bábos iljúság« tyukszemeit.

Az első négyes után, a kör dalköre fogyatékos tenorkészlettel fájdalmasan kérdezte, hogy:

— Minek is van szerelem a világon, utóbb határozottan kijelentette, hogy:

— »Van cserepes tanyám«.

A rezgő-nél a sűrűn megtáncoltatott hölgykoszorut a figyelmes rendezőség két kanna jégbehűtött márcsal lepte meg, mely eljárás, gavallérság tekintetében teljesen egyedülálló a piknikiek történetében.

Lelkesülten konstatáltam is Vragánics Dragutin ur előtt.

— Ez semmi!

— Hogyan uram!

— Igen hát, mivel én meg tiz kiló alvét küldtem, mi szintén a hölgyeknek fog kiosztódni.

— Nagyszerű!

a széklőglaló napján kiosztandó ebédekre 300 forintot; összesen 3400 frt. Minden szónál ékebben beszél ez a nemeslelkű cselekedet, a melylyel új főpásztorunk székvárosába beköszöntött.

— **(Gyászmisék.)** A székesegyházban ma két gyászmise is tartott. Reggel 8 órakor néhai *Zsinkó István* kanonok lelkiüdvéért volt a rekviem, melyet *Hanny Gábor* kanonok celebrált. Dél előtt féltíz órakor pedig néhai *Dulánszky Nándor* püspök lelkiüdvéért tartottak gyászmisét, melyet *Spiesz János* dr. kanonok mondott. Mindkét gyászmisén sok hívő vett részt.

— **(A pellérdi állomás ünnepe.)** A pellérdi állomáson újabb fontos átalakításokat és kibővítő építkezéseket tettek. Az építkezések befejeztetvén, az új állomást holnap (kedden) nyitják meg ünnepélyesen, a mely alkalomból *Brázay Kálmán* orsz. képviselő ebédet ad a megnyitási ünnepen résztvevő vendégek tiszteletére.

— **(Biciklisták tisztujtása.)** A pécsi Bicycle Club szombaton este tartotta tisztujtó közgyűlését. Elnök lett *Kiss József*; alelnök *Koharits N. János*; igazgató ifj. *Bedő Imre*; titkár ifj. *Fürst Gyula*; pénztáros *Kiss Ernő*; ellenőr *Krausz Ede*; jegyző *Radnai Emil*; menet parancsnokok *Koharits N. János* és *Lauber Viktor*; ügyész *Németh Gyula*; orvosok *Bahula József*, *Bokor Emil*, *Blau Adolf*, *Wallerstein Bódog* dr. A választmányba beválasztottak: *Aradi Géza*, *Erreth Kálmán*, *Krasznay Miklós*, *Májor Károly*, *Pataki Béla* dr., *Pataki Vilmos*, *Stein Oszkár* és *Szigriszt Lajos*. Tiszteletbeli tagokul *Majorossy Imre* polgármester és *Kindl József*, segélyegyleti vezérigazgató választották meg. A kör vagyona 10281 frt; a múlt évi tiszta jövedelme pedig 197 frt 1 kr. volt.

— **(Kinevezés.)** *Völgyi Gusztáv* tb. szolgabíró a kaposvári pénzügyigazgatósághoz ideiglenes minőségű pénzügyi fogalmazóvá nevezte ki a pénzügyminiszter.

— **(A város a püspök tiszteletére.)** Pécs szab. kir. város Tanácsa ma bocsájtotta ki a város színeit viselő falragaszokat, melyeken felhívja a város lakosságát *Hetyey Sámuel* püspöknek csütörtökön leendő ünnepélyes beiktatásának megünneplésére. A felhívás így szól: »Tisztelt városi közönség! *Hetyey Sámuel*, megyés püspök ur ő méltósága f. é. január hó 27-én tartandja az itteni székesegyházban ünnepélyes széklőglalását. A

reggeli 8 órakor kezdődő egyházi ünnepély befejezése után (mintegy 11 óra táján délelőtt) történnék a püspöki székházban a tisztelegések, melyeknek, valamint az ünnepség egyéb részeinek sorrendjét a főt. egyházmegyei hatóság állapította meg s tette már közhirré. Az ünnepély napján az iskolákban szünet lesz. Este 6 órától a színelőadás kezdetéig a város kivilágittatik, mely idő között a »Pécsi Dalárda« a püspöki székházban »szerenádot« ad. Este 7 és 1/2 órakor a városi színházban diszelőadás tartatik. Üdvözljük püspökünk ő méltóságát, mint a ki kijelentése szerint is »e városnak hű polgára, a polgároknak minden jó és nemesben érdektársa« óhajt lenni azon őszinte tisztelettel, melylyel elődeink is viseltettek püspökeik iránt s széklőglalója feletti örömeiket *házaink lobogó díszével és ablakaink kivilágításával* is nyilvánítsuk. Isten hozza püspökünk Ő Méltóságát! Pécs, 1898. január hó 22-én tartott tanácsülésből Pécs szab. kir. város Tanácsa. — A dalárda által adandó szerenád műsora a következő: 1. A zene dicsérete, *Lachner V.-től*. 2. *Vineta*, *Abt Ferenc*től. 3. *Pápai himnusz*, *Hoffer Károly*tól. — Itt említjük meg, hogy vannak némelyek, akik rossz néven veszik, hogy a beiktatási ebédre nem a püspöki palotába, hanem más helyiségbe szóló meghívást kaptak. Nem hisszük azonban, hogy komoly gondolkozásu ember ilyesmin egyáltalán megütközhessek; hisz tudvalevő, hogy a püspöki palota termei nem képesek befogadni a meghívottak nagy seregét s így a vendégségnek több helyiségbe való elosztása oly kényszerűséget képez, a melylyel semmiféle osztályozási intenció nincsen egybekapcsolva.

— **(A Mecsek-Egylet a múlt évben.)** Most jelent meg a Mecsek-Egylet évkönyve az 1897-ik évről, *Kis József* titkár összeállításában. Az egyletnek a múlt évben bevétel volt 1730 frt 23 krajcár, kiadása 629 frt 99 krajcár; maradvány 900 frt 23 krajcár. Az egylet összes vagyona 2248 frt 20 krajcár. Az egylet tagjainak száma a múlt évben a következő volt: örökös tag 16, alapító tag 49, rendes tag *Abaliget*en 2, *Buda*pesten 2, *Dárdán* 3, *Gyulán* 1, *Kátolyon* 1, *Kisteleken* 1, *Pécs*en 435, *Pécs*váradon 4, *Prágában* 1, *Sásdon* 2, *Siklóson* 6, *Szabolcs*on 2, összesen 460 rendes tag. Az egyleti tagok közül a múlt évben elhaltak *Erreth Antal*, dr. *Kereky Mihály*, *Kopp Tivadar* és *Vogl Betti*. Az egylet jövő hó 6-án délelőtt 11 órakor a

városháza nagytermében tartja rendes évi közgyűlést. A közgyűlés tárgysorozata a következő: 1. Évi jelentés bemutatása. 2. Pénztáros jelentése. 3. A jövő évi számvizsgáló bizottság megválasztása. 4. Indítványok. Az egyleti Évkönyv közli *Kis József*nek »Az Alpesek világából« címen a Pécsi Bicycle-Clubnak múlt évi december 22-diki estélyén tartott felolvasását, továbbá a titkári jelentést a múlt évről, a mely az egylet működésének hetedik évét képezte.

— **(A Pécsi Önkéntes Tűzoltó-Testület)** február hó 19-én a Vigadó összes helyiségeiben zártkörű táncestélyt rendez. Belépti-díj előre váltva: személyenkint 40 kr. családjegy 1 frt 20 kr.; este a pénztárnál: személyjegy 50 kr., családjegy 1 frt 30 kr. Jegyek előre válthatók: *Gyimóthy Gyula* kereskedésében, özv. *Tausz Vilmosné* dohánykülönlegességi árudájában (*Király-utca*), *Grün József* a *Zrinyi-kávéház* tulajdonosánál, *Hircy Ferenc* vendéglősnél, ugy a tűzörség központi őrtanyáján (városház-épület.) A tiszta jövedelem a tűzoltó-testület baleseti alapja javára fordittatik, a miért is felülfizetések köszönettel vétetnek és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté esti fél 9 órakor.

— **(A jótékony nőegylet thea-uzsonnája.)** A vasárnapi thea-uzsonnának műsora nagy vonzó erővel bírt a közönségre. Még talán soha nem volt annyira túlszűfolt a nőegylet helyisége, mint most s a várakozás igazolt is volt, a mennyiben már napok óta eseményként emlegették a vasárnapi nőegyleti uzsonnát, a melyen *Stella Laura*, *Odry Lehel* és *Kovácsffy Mimi* szerepelnek. Tapssal fogadták *Stella Laura* kisasszonyt, mikor megjelent a podiumon s igazán bájos jelenség is volt ez az egészen fiatal leányka, ki *Hamlet IV* felvonásából *Ophelia* áriáját énekelte, majd a *Traviatából* az *Apród* belépőjét. Tiszta, mezo soprán hangja, ügyes, feszelen előadása s az a kitűnő iskola, melyről éneke tanúságot tett, különösen remek trillái zajos tapsokra ragadták a közönséget. *Odry Lehel C.* *Bragatól* egy szerenád, majd a *Büvös vadászból* énekelte egy áriát, s alig győzte megköszönni a felhangzó tetszésnyilvánításokat, melyek percekig betöltötték a termet énekének befejezte után. *Kovácsffy Mimi* kisasszony *Szalai Fruzsina* költőnőtől adott elő egy kedves mesét a mosolyogni nem tudó királyleányról és *Farkas Imrétől* »A tábornok ur unokahuga« című vidám költeményt. Mindkét szavalat előadásáról

hulló koronát, — de ezzel aztán a lóca felbillent, és a vak szabó — a rohanó alvékereskedő és táncosnője lábai elé esett. *Fánika* a vak művészen átesett és szerencsétlenségére egy jégbehűtött márcossajtárba került, azzal a felével, mellyel máskülönben ülni szokott a gyarló emberiség.

Ektelen ribillió keletkezett.

Haránt ur mint apa, rögtön éleshangon kérdőre vonta *Dragutin*t; szavaiban annak a lappangó gyanunak adva kifejezést, mintha az édességkereskedő szándékosan vezette volna leányát a bukás örvényébe.

Vészajtósló moraj keletkezett a teremben, több sárga ököl tűnt fel a háttérben, — szóval minden perc katasztrófát hozhatott. E pillanatban kerekedett felül *Dragutin*ban a lovagias férfiaság. Nemes egyszerűséggel hajtotta meg magát *Haránt Flórián* ur előtt, és szilárd hangon megkérte *Fánika* kezét.

Flórián ur rövid habozás után tőlem négy szemközt öt forintot kért kölcsön, — melyet én tőle tagyos mosolylyal megtagadtam, azonban *Haránt* ur szánakozó tekintettel elfordulva — a gyermekeket apai áldásával és egy törülköző kendővel örvendeztette meg.

Ezek után aztán szorakozottságomban egy jobb télikabátot magamra öltve, a legkellemesebb benyomásokkal távoztam a »bábos ifjuság« kitűnően sikerült batyubáljáról.

Tihanyi Károly.

Csörgő Péter ur, a vízvezetési kötelvényező roppant szontyorodott kedélylyel iszogatót egy ménkü nagy márcos pohárból s midőn tudakoltam rosszkedvét, dühösen kifakadt:

— Nem elég, hogy az udvaron a személtládán estem keresztül, úgy, hogy még most is karikázik a szemem tőle, most meg valami örült rendező egy tál forró rizskása kohot tett egy székre, melyre aztán ráültem; úgy összeégettem a . . .

— Ugyan, ugyan — vágta *Csörgő* ur beszédébe, hát'szen nem olyan égbekiáltó baj az, tessék egyet táncolni . . .

— Hátha mindkét veterán-egylet disztagnak választana, táncolnék-e? Pedig az talán egyedüli becsvágyam!

Hatalmas szopránhang ijesztette fel a vendéglői bobiskoló petróleum-lámpák szerény lángjait; *Haránt Fánika* reszkedett meg az ajért.

»Sütni, főzni, varrni

Jól tudok;

Akkor leszünk mi boldogok.«

Orkánal terhes viharhoz hasonlított az a taps, éljenzés, melyet *Fánika* aratott; szívesen elismerem, hogy husz év óta ily gyönyörűen nem énekel *Fáni* leányzó, mint a mai pikniken. Gratuláltam neki; a kezeckéi nagyon ragadtak az alvétől, de ez nem akadályozott abban, hogy észre vegyem, miszerint golyvája tetemesen vesztett nagyságából, mióta utólszor láttam.

Éjfélt felé járt az idő.

— Szünóra! kiálták a mérsékelt harsányhanggal bíró rendezők.

— Hölgyeim, kezdetét veszi a szépségverseny!

Ideg rázó kapacitálás folyt, — s végre a beadott szavazatok során kiderült (már harmincöt óven keresztül), hogy *Haránt Fánika* vitte el a szépségverseny díját, a hagyományos via-zgyertya tekereset (latinul: *Wachstekli*.)

Már harmincöt éve azzal jár a roratékra *Fánika*.

Kemény tu-ába került, hogy kacsóiba kaparinthassa a díjat; kövér nyakán billegető fejceskjében keserű sejtelmek gerjedtek a jövő tekintetéből. Esztendőre ah! én leszek-e már a legszebb? Egy szerény térfogatu söröshordó megcsapolásának dallamos zenéje azonban felriasztotta a vak harmonikást, ki siket társát oldalbaütve, ádáz dühvel gyors polkába sodorta a báméskodó aranyifjuságot.

A zenészek mellett *Vragánics Dragutin* táncrakészen illesztgette magát, karját *Fánika* darázsdereka körül fonva, s mialatt kereste lábaival azt a helyes taktust, melylyel hibánélkül a polka hullámai közé vethetné magát és bájos táncosnőjét, — kikotrászott a zsebéből egy ezüst koronát, és utánozhatlan uri modorban veté a pénzt darabot a zenészek felé.

A siket művész, ki *Dragutin* kézmozdulatát kéjes türelmetlenséggel kísérté, felugrott a lócáról, hogy ügyes kézzel felfoghassa a

csak a legnagyobb elismeréssel szólhatunk. Nyugodt, biztos fellépés, bájos alak és az előadottak minden szavának átértése, helyes érvényesítése nemcsak megfelelték a várakozásnak, melyet szerepléséhez fűztünk, de felül is multa azokat. Az a nagy különbség a mi a két darab között van, egészen kitűnt előadásában, a kik nem akarták hinni, hogy a sziv mélyéből fakadó, igaz érzelmeket olyan hiven reprodukálja egy leány, kinek kitörő jókedve, élénk temperamentuma szerintök csak a második szám hangjával egyezik: ma meggyőződhetek, hogy nemcsak átértette, de tökéletesen adta vissza a királyleány és a dalnok románcát, az ő felléptével tagadhatatlanul olyan élvezetet szerzett a nőegylet vendégeinek, a milyenben óhajtanánk minél gyakrabban reszesülni. A tulzsufolt termekben szinte lehetetlenség volt még gondolni is teljes névsor összeállítására s ha minden iparkodás dacára is hiányos az, melyet alább adunk, reméljük, hogy tekintetbe véve az enyhítő körülményeket, felmentést nyerünk a kihagyásokért. Alt Iona, Asztalos Lujza, Bach növ., Bedő Panna, Bence Böske, Breyning Olga, Chinorány Iza, Deutsch Lidia, Dávid Iona, Duka Mileva, Dunszt Hilda (Baranyavár), Doma Gizella, Dedinszky Olga, Eckensberger növ., Eötvös Ilka, Eiser Iona, Engel Olga, Fekete Irma, Fischer Ella, Folc Elvira, Horváth Margit, Hoffmann növ., Hoffner Viki, Hanny Lenke, Hillebrand Janka, Jeszenszky növ. (Ibafa), Jeszenszky Irén, Kristóf Mártha, Kovácsics Irén, Késmárky Jolán, Kaltnecker Iona, Kovácsfy növ., Kosinszky Blanka, Lakics növ., Lauber Margit, Luiser Margit, Lechner növ., Lutsch Mariska, Löwy növ., Mestrits Giza, Mussong Józsa, Mazali növ., Mülherr növ., Novák Iona, Neuber Mici, Nyers Angyalka, Nagy Clemi, Opris Angela, Obetkó Giza, Polgár Blanka, Pric növ., Pucher Adrienne, Reberics Giza, Radocsay növ., Rihmer Böske, Rihmer Margit, Sommer Irma, Schultz Mártha, Schlesinger Aranka, Sey Vilma, Szily Terka, Szuly Giza, Szieberth növ., Szántó növ., Schwartz növ., Schlesinger Aranka, Schmidt Margit, Szentgyörgyi Anala, Stern Mariska, Talián Juci, Weidinger Etelka, Vasváry Flóra, Zsiga Gizella.

— (Gyászhir.) Egy fiatal, sokat szenvedett leányt szabadított ma meg a jótékony halál szenvedéseitől. Meghalt Höfler Paula, életének 23-ik évében, kinek fiatal szervezést régóta pusztította a lassu sorvadással járó mellbetegség. A jobb hazába tért ifju leány temetése holnap (kedden) délután 3 órakor lesz a siklósi-országút 49. számú házban a budaikülvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő misét f. hó 28-án reggel 9 órakor tartják a belvárosi plebániatemplomban.

— (Március 15-ikének megünneplése.) A jogakadémia ifjusága, mint már szombati számunkban jeleztük, egy bizottságot küldött ki az ünnepély előkészítésére. Ifj. Nagy Jenő elnöklété alatt Égi Kálmán, Tétsi István, Kaufmann Mátyás, Berger Dezső, Fischer Béla és Szuly Aladár joghallgatók személyében. Ezen bizottság ma tartott értekezletén elhatározta, hogy kizárólag a jogászság rendez a Vigadó helyiségeiben egy ünnepélyt március 15-én délután hat órakor, melyre a város hazafias közönségét örömmel látja vendégeül. Ezen kívül még egyéb indítványokat is tárgyaltak, melyek a nagy nemzeti ünnep minél fényesebbé és emlékezetessé tételét célozzák s a melynek részletei megállapításáról legközelebb fogunk hírt adni.

— (Szenzációs eltűnés.) A századvegi szenzációkból kijut mostanában világrészeknek, országoknak, városoknak egyaránt. A tulságig csigázott igények, melyek a néptől ép úgy, mint az egyéntől sokszor lehetetlen követelnek, reakciót szülnek; a nagy követelményeknek megfelelni nem képes sem az összesség, sem az egyen a saját erejéből, másokéhoz folyamodik s mikor aztán beleun a küzdelembe és elbukik, másoknak is kárt okoz,

ha ugyan azokat is nem rántja maga után a bukásba. Így készül a mai világrend egy nagy erkölcsi forradalom elébe, a mely azonban a mig kitör és tűzével megtisztítja a mai romlott világot, hány szenzációs esettel lesz még gazdagabb a napok és évek krónikája! Támadnak panamak; keletkeznek hazaárulási pörök; előtérbe lépnek a Dreyfussok és Gárdos Lajosok s a világraszóló szenzációk mellett hány kisebb, lokális jellegű szenzáció történik még még addig! Egy ilyen szenzációról beszél most mindenki városunkban is. Ezzel nekünk is, egész Baranyának kijutott a mostanában gyakori szenzációkból a részünk, melyet még nagyrészen a titokzatosság, a bizonytalanság leple fed, de a mely így is igen szomorú világot vet egész társadalmi és közéletünkre is. Egy közismert, gazdasági életünkben előkelő szerepet játszó egyén eltűnéséről van szó, a ki — nagyon meglehet — az anyagi végromlástól üldözötve, szó nélkül elhagyta otthonát, hogy talán ott keressen menekvést és kezdjen más életet, hol a Miklós Pistak és Jilly Alajosok élnek most munka és megpróbáltatások között s a hol a társadalom nem kíván az egyéntől vagyoni és erkölcsi erejét meghaladó fényt és szereplést, mert különben be sem veszi a szereplő egyének közé. Már tegnap rebesgették, hogy Otócska Géza, a herceg Montenuovo uradalom gyulai pusztájának bérlője és báró Schossberger-féle uradalom kormányzója — eltűnt. Eltűnt, mintegy nyolcvan ezer forint adósság hátrahagyásával, melyek miatt anyagilag érdekelve vannak igen sokan Pécsről és a megyéből is, a kik jót álltak érte. Eltűnt, minekutána Schossberger bárónak göbölők eladásából befolyt huszonnyolcezer forintját megbízatása szerint egy budapesti pénzüzetbe nem fizette be. Eltűnt, mikor már egyéb téren is szomorú valóságként világlott ki ellene, hogy nem tud tovább küzdeni az anyagi csapásokkal. Eltűnése tegnap nyert megerősítést, mikor a be nem fizetett göbölőárak miatt Rudnay Béla budapesti főkapitány rendeletéből detektívek érkeztek Pécsre és itt nyomozták. De persze nem bírták feltalálni s eredménytelenül tértek vissza a fővárosba. Így áll ma a nagy feltűnést és megdöbbenést okozott ügy. Kára van a Schossberger-uradalomnak, valamint a Montenuovo hercegi uradalomnak is, melytől Otócska Géza bérlet s mintegy kilencezer forint bérhátraléka van ott is neki. Áronffy Rókus dr. pécsi ügyvéd ma el is utazott Gyulára, hogy az uradalom követelését lehetőleg biztosítsa. Érdekes, hogy utolsó hivatalos levelét január 11-én adta fel az eltűnt Aszódon, melyben a gazdasági egyelet választmányát f. hó 18-dikára hívta össze. De azóta nem látták s a választmányi ülést is el kellett halasztani, illetve épen mara tűzték ki, melyet ma este félöt órakor most már azért is megtartanak, hogy ntézkedjenek az egyelet 5000 frtot tevő törzsvagyonának biztosítása iránt, melyet Otócska kezelt s a mely most szintén az elveszésnek van kitéve.

— (Elfogott tolvaj.) Buzás Ádám, szegzárdi illetőségű napszámos, már hónapok óta lakik Pécsen, a hol azonban többet van munka nélkül, mint munkában. Ilyen körülmények között aztán nem esoda, ha arra gondol, hogy a másébol él meg. Szombaton este is erre gondolt és a gondolatot tett követte. Elment körutra s ilykép a felsővámház-utcába, a Zsolnay-gyár szomszédságába ért, hol Steind Mihály udvarából malacröfögést hallott. Bemászott a kerítésen, kinyitotta az ólat és az ott levő három süldő közül egyet átnyalábol és elvitte. Az utcára érve, mindjárt le is szurta, nehogy visításával elárulja s aztán Gründler-utca 35. szám alatti lakására ment, a hol az uratól elvált Boldizsár Tamásné napszámos asszonnyal együtt él, — annak átadta a lopott malacot megtisztítás végett. Ő pedig újabb munka után indult és az Eisner Dóci mészkemencéje mellett egyik mészégető udvarán a tyukolat törte fel. Azonban csak egy tyukot bírt elemelni, mert a gazda észrevette és üldözöbe is vette, de nem

birta elfogni. A rendőrségnek bejelentetvén a lopások, Kovács Antal ügyeletes rendőrbiztos vasárnap reggel ki is nyomozta a tolvajt, kinél a lopott malacot és tyukot szépen megtisztítva meg is találták. Az elfogott tolvajt ma átkísérték az ügyészség börtönébe.

— (A pécsi kádár-egylet bája.) Korodi barna legényeinek vig muzikaszója mellett lejtették szombaton este a Scholz-féle sörcsarnok sima parkettjén a szebbnél szebb táncokat az egyelet lelkes ifjai s a szép számmal megjelent vendégkoszoru. A nagy gonddal előkészített multság valóban fényesen sikerült. Pezsgő jókedv, szolid viselet uralkodott az egész multság alatt, s e jókedvnek felhangolói voltak a szépnemnek szép koszoruban megjelent tagjai. A rendezés érdeme a derék bál-elnököt, Kásády Sándort és azokat illeti, kik a főrendezésében őt a legnagyobb igyekezettel támogatták; ezek: Kreska Antal (alelnök), Haász Károly (titkár), Fricam Károly (ellenőr) s a többi. Az asszonyok, kik jelen voltak, következők: Kásády Sándorné, Kreska Antalné, Ács Janosné, Habel Ferencné, Hauschl Mátyásné, Vugrencsics Gyuláné, Tancier Ferencné, Keszerice Imréné, Bürgl Mátyásné, Némethy Istvánné, Konc Gyuláné, Tamás Györgyné, Leja Mátyásné, Fischer Jakabné, Vörös Ferencné, Tilich Károlyné, Kátnik Lajosné, Buchinger Jánosné, Kisgádó Imréné, Bauer Simonné, Müller Józsefné, Pusztay Jánosné, Maiszner Antalné, Vilhelm Miklósné, Ciner Gergelyné, Dents Istvánné, Egerszeghy Ferencné, Friedmann Lipótné, Lea Jánosné, Hail Józsefné, Novák Jánosné, Kapuváry Józsefné, Griffaton Miklósné, Hubacsek Ferencné, Schilinger Jánosné, Knippl Pongrácné, Kárhótér Mátyásné, Dézsi Józsefné, Horváth Gáborné, Rack Józsefné, Lauber Jakabné, Rác Józsefné. Leányok: Gyurcsék Mariska, Dunst Róza, Meszvarics Mari, Csonka Mari, Hauschl Évike és Katica, Bognár Józefin, Kreska Johanna, Tamás Katica és Annika, Lovric Mariska, Milkovics Terike, Tilich Ilonka, Matucsek Tilike, Galfics Annika, Löw Terike, Rupprecht Sárka, Albrecht Juliska, Müller Annika, Schemovcsán Mariska, Reberics Erzsike, Hamberger Terike, Árvay Teruska, Egelhand Ilonka és Rozina, Rottmann Margitka, Kovács Annika, Tóth Regina, Bugyaky Mariska, Gadó Mariska, Bernecker Magdacska, Hubacsek Fanni, Reid Regina, Piruser Terike, Klein Mariska, Skoda Antonia, Salamon Linike, Dézsi Teruska, Horváth Rózsika, Rack Magduska, Kasza Juliska, Ferency Mariska, Naszizovich Annika, Stancl Amalia, Berkes Juliska, Láng Juliska, Stettner Katalin. A multságon felülfizettek: Ifju Veszelszky Ferenc 5 frtot, Oblat Adolf és Löwi Adolf 5 frtot, Fodor Mór 3 frtot, Novák János 2 frt 50 krt, Horváth József 2 frt, Wertheimer 2 frt, Münz Jenő 1 forint 50 krt Szabó János, Fried Mihály, Riesz N., Célics Ferenc, Friedmann Lipót, Schwarz Jenő, Geszler Mihály, Weisz Károly, Hoffmann N., Goldberger Béla, Bors Márton 1—1 frtot Weisz Mihály 70 kr, Koloszárec Mihály, Dämpf János, Reisz Antal, Vienecker János, Verhofnik György, Dollinger András, Bradics 50—50 krt Leja Péter, Egerszegi Ferenc, Csordás István, 20—20 krt, Ciner Gergely 10 krt. Összesen 37 frt 40 kr. A felülfizetőknek ezuton mond köszönetet a rendezőség.

— (Tolna vármegye) közigazgatási bizottsága a napokban tartotta meg havi ülését. A pénzügyigazgató jelentése szerint nagy az adóhátralék. Az elmúlt hóban 24.340 frt és 84½ krral kevesebb folyt be a közadókából, mint az 1896. évi december hónapjában. A kedvezőtlen eredmény oka a rossz gazdasági viszonyok és a megyét ez évben is ért elemi csapások. A megyei főorvos jelentése szerint a megyében a közegészségügyi állapotok kedvezőtlenek, különösen a fertőző betegségek terjedése okoz nagy gondot. A fertőző betegségek közül difteritisz 63, kanyaró 457, vörheny 67, hasi hagymáz 22 esetben fordult elő. A tanfelügyelő bejelentette a közigazga-

tási bizottságnak, hogy Hangyali Mihály pincehelyi plébános a községben föllállítandó iskolának ajándékozta házát, szőlőjét és több száz forintot kitevő értékpapirjait.

— **(Eljegyzés.)** Ungár József eljegyezte Kaposvárott Fridfeld Mariskát.

— **(Élet-kálvária.)** Egyik este a kisasszonyfai bírőhoz két toprongyos alakot, két elzüllött férfit toloncoltak Kistelekről, az egyik az éhség, hideg, kimerültségtől már egészen eszméletén kívül volt, alig volt benne lélek s látszott, hogy közeleg végórája; a másik, aki falábakat viselt, még teljesen magánál volt s csak németül beszélt. A kisasszonyfai bírő, nehogy a félhalott nála legyen teljes halottá, nyomban felpakoltatta őket s átvitette Ózdra; itt a bírő szomszédjának istállójába helyezték őket, a mozdulatlan szalmára fektetve; a gazda, a ki kissé tudott németül, az egyikből kivette, hogy bonyhádi illetőségű s hogy pajtása aligha éri már meg a reggelt, — a bírő ezt megtudván, szintén kocsira rakatta s az éj sötétjében átvitette őket Uj-Mindszentre, hiába könyörgött, sirt a falábu: »Istenem, hát csak nem hagynak nyugodni, látom már kocsin kell meghalni pajtásomnak s tán nekem is.« De itt sem ért még véget a kálvária, vissza volt még egy stáció, csak addig hagyták őket a bika-istállóban, míg a bírő kocsit állított elő s gyorsan átvitette őket Cz.-Bogádra, ahol az egyikben már holtat vettek le a kocsiról, illetve az a levegők kezei közt halt meg. Ez esti 9 óra-kor történt s 2 órával előbb még jóformán Kisasszonyfán voltak. A másnap kiment kör-orvos konstatálta, hogy a halált teljes kimerültség okozta (amit a sűrű kocsirázás csak elősegített) s hogy az illető izr. vallású volt. — A községi bírőkhöz hiába fordulunk, mert ezek még ugyszólván büszkék rá, hogy volt bennük annyi »tapéntat«, hogy így cselekedvén, községüket fölösleges költségtől kímélték

meg, amiért attól még néminemü elismerést is vindikálnak, de a felsőbbiséget kérjük, hogy ily esetekben a közs. birákat kissé több humanizmusra szoktassa.

— **(A pécs-kisköszegi vasut)** közigazgatási bejárását hir szerint még e hó folyamán megejtik. Ez a vasut 77 kilométer hosszban van tervezve s az építési költségek 3.080.000 frban vannak előirányozva. A vonal mentén Sepse község határában egy 750 méter hosszú alagut építése válik szükségessé. Az érdekeltség azon van, hogy e vasut építése lehetőleg még az idén megkezdődjék.

— **(Vakmerő utonállás.)** Bezerédi Pál, selyemtenyésztési miniszteri meghatalmazottat, midőn a tolnamegyei Tengelicről Hidjára hajtatott, utközben egy árokból kiugrott csavargó »megállj« kiáltással támadta meg, két másik társa pedig a lovak elé futott, hogy azokat megállítsa. A kocsis azonban ostorával a lovak közé vágott és gyorsan elhajtatott, anélkül hogy az utonállók a kocsit elérhették volna. A csendőrség a hir vétele után azonnal razziát tartott azon a környéken, s több csavargó cigányt kísért be Szegzárdra.

— **(Uj postahivatal.)** A pécsi posta-és táviratigazgatóság értesítette Tolnavármegye közigazgatási bizottságát, hogy a veszprémdombóvári vasut Felső-Nyék nevű állomásán legközelebb kir. postahivatal állítatik fel, mely a postakarékpenztári teendőkkel is meg lesz bízva.

— **(Az új osztrák bélyeg.)** Lapunknak egy barátja megmutatta az első osztrák bélyeg, mely Magyarországra érkezett. Vékony pergamenpapírra van nyomva, melynek közepén Ó Felségének arcképe van ezen körirattal »Oesterreichische Stempelmarke,« a felső rész közepén »10« az alsó részen »Heller« felirat, legalól még »10 1898. 10«. A halvány zöld, lila és kék színekkel

festett, körülbelül a mi 7 kros okmánybélyegünkkel egyenlő nagysagu bélyeg, nem valami szemnek tetsző kiállítású s most, hogy nálunk is új bélyegminták készülnek, ha már a forgalomba hozatalnál megelőztek bennünket a szomszédok, legalább a kiállításban mi főzhetnők le őket.

— **(Öngyilkosság.)** Csombor Péter dunaszekesi születésű, kölkedi csárdai lakos 63 éves napszamos fölakasztotta magát. Feleségét azon ürügy alatt távolította el a lakásból, hogy hozzon a csárdából pálinkát, mert ő utra megy — férjénél levő leányának látogatására. Azalatt pedig, míg felesége a pálinkáért ment, fölakasztotta magát, Öngyilkosságának oka állítólag az a fölött való elkeseredés, hogy öregsége miatt már nem kapott napszámot.

— **(A szesz áldozatai.)** Tegnap délután a Majláth-téren nagy ribilliót okozott Törög Imre, napszamos. A beszédett sok szesztől buzditva addig rakoncátlankodott, míg bevitték a rendőrséghez a kóterbe. A hol azonban nem sokáig volt egyedül. Ugyanis egy hozzá hasonló delikvens meg a siklósi-utcáról került be a börtönbe. Ezt Nagy Péternek hívják s ő neki is a sok szesz okozta vesztét s juttatta a rendőrség pártfogása alá.

— **(Műkedvelők Bar.-Szent-Lőrincen.)** A baranya-szentlőrinci kereskedő és iparos ifjuság február hó 2 án a nagyvendéglő nagytermében a baranya-szentlőrinci »Önkéntes tűzoltó-egyesület« javára műkedvelői előadást, utána tombola-játékkal egybekötött táncmulatságot rendez. Sey Tamás tiszteletbeli elnök védnöksége alatt színre kerül: A betyár kendője népszínmű, dalokkal 4 felvonásban. Irtá: Abonyi Lajos. Rendező: Bogdy Alajos. Személyek: özv. Ónodi Kulcsár Nagy Istvánné Grünwald Margit k. a. ifjabb Ónodi Kulcsár

Az előadás közepe felé kinyílt a szomszéd páholy ajtaja s valami mozgó fehér árnyék emelkedett ki a fekete háttérből. Most előrejött s látcsövét felénk irányozta. Csupa csipke volt az egész asszony, — fehér arc, mint a kísértet.

Erminia asszony nyugtalanul nézett rá, de nem kérdezősködött a kiléte felől. Nem várta be a darab végét, hanem nógatta az urát: menjenek haza, mert aggódik a fiacskájáért.

Mikor otthon voltak, Giorgio sokáig időzött a gyermeke bölcsőjénél s a feleségéhez gyöngédebb volt, mint valaha. Én időközben visszatértem a fürdőhelyre s a szálloda kertjében találkoztam vele. Erősen a szemembe nézett.

Még ezen a napon egy szolga jött hozzám s azt mondta, hogy urnője beszélni kíván velem. Nem voltam elkészülve erre a meghívásra, mert nem ismertem ezt a hölgyet, de mégis azonnal teljesítettem a kérését.

Mikor beléptem az első emeleti szobájába, az ablakhoz huzott nagy karosszékben ült. Fekete ruha volt rajta. Habár már május közepe volt, a kandallóban nagy tűz égett. Alkonyodott s a szobát telehullajtotta az árnyék. Az égen könnyű felhők serege uszott, melyeket pirosra festett a bucsuzó nap.

Szomoruan mosolyogva, intett, hogy foglaljak helyet.

Bizonyára meglepte a kívánságom — mondta, — de én már régóta ismerem önt és nincs időm arra várni, míg bemutatják nekem. Ön barátja ugy-e La Ferlitának? Gyakran láttam vele Florenben, azon időtájt, mikor neki párba volt. Visszaemlékeznek? És itt a közelben is, Cataniában is láttam az ő társaságában.

— Nos, mit szölsz hozzá? — kérdezte mosolyogva az asszony. Ugy-e olyan szép, mint egy kis Amor?

— Az apjára ütött.

— Hiszen még nem is ismered!

— Ha nem hasonlít rá, akkor hát másvalakire, de a te vonásaidból egyet sem örökölt.

— Két nap óta gyöngélkedik a szegényke. Milyen halovány, ugy-e? Mond, szép?

— Hogyan lehessen az ilyen kis féreg szép, vagy nem szép. Hát az urad szép ember?

— Majd meglátod.

— Szereted? Látod, milyen ostoba is vagyok, hogy ilyet kérdezek tőled. Feltékeny természetű?

— Ellenkezőleg.

— Hanem tudod, hogy nagyon furcsán nézel ki az utcán a te kis féreggeddel.

— Hadnagy ur, ezennel felszólítom, hogy több tisztelettel beszéljen az én fiamról és ne nevezze őt többé féregnek.

— Ne haragudj, de sehogy se tudok megbáratkozni azzal a gondolattal, hogy neked most már madame La Ferlita a neved. Óh, ha tizenöt, husz évvel fiatalabb volnál, vagy ha én már ellentengernagy volnék . . . Emlékezel még arra a kis asztalkára, ahol himezni szoktál? De ami elmúlt, az elmúlt és én nem haragszom már a férjedre, feltéve, hogy boldog vagy az oldalán. Furesán vagyunk mi, tengerészek. Addig nézzük a csillogok járását, míg érzélgősekké leszünk. A lovastisztek, ők azonban már egészen más legények. Ha a lovasságnál szolgálnék, nem neheztelnék az uradra, de udvarolnék neked.

Nagy András, fogadott fia Stern Lipót. Ónodi, Kulcsár Nagy Ferenc agglegény Haag Imre. Andó, ügyvéd, városi tanácsnok Grünwald Ferenc. Boris asszony, özvegy Gulyásné Wittek Róza k. a. Bandi, fia számadó Simonyi József. Örzi, ennek neje Marton Paula k. a. Buzi, csárdás Sipos Lajos. Buziné Sipos Lajosné asszony. Zsófi, leányuk Simonyiné Szily E. urnő. Csepü, szabó, Kajszin Dárius, borbély András barátai Lipka Kálmán, Füzy József. Ragyás, Pisze, futó-betyárok Schmidt Endre, Kovács István. Szolgabíró Horváth Vince. Esküdt Grünwald Gyula. Biztos Alexi János. Poroszló Simon Ferenc. Huszár Kovács István. Kezdeté pont 7 és fél óraker. Helyárak: 1—4 sor 1 frt., 5—8 sor 70 kr., állóhely 40 kr.

— **(Szöllővessző tolvaj.)** Kulcsár György magyar ürögbi lakostól elloptak 148 drb. szöllővesszőt 10 frt 36 kr. értékben. A megindított vizsgálat folyamán Gergics Márton, pécsi házmesternél találtak meg ezek közül 20 darabot. Ő állítólag Varga Balázstól és Zsikó Jánostól vett szöllővesszőket és pedig a felismerteket Zsikó Jánostól, ki ellen a káros most feljelentést tett s ha a lopás rábizonyul, drágák lesznek neki a szöllővesszők, melyeket potom áron vesztegetett el.

— **(Szerelmi tragikomédia.)** Erőről beszél most a fél város. Egy szép szőke leánynyal, meg egy kiskoru fiatal emberrel történt meg ez az eset. A leány és a fiatal ember megismerkedtek a tánciskolában és egymásba szerettek. A fiu feje tele volt, mindenféle regényt összeolvasott olyan emberekről, a kik csak a regényekben, de nem az életben szerepelnek, a leány is hajtott az ifju szavára. Közlebb egy házi mulatságon összebeszéltek, hogy megszöknek. Az ifju regényes pár el is rendezett mindent s a kiskoru urfi tegnap adott légyottot a szőszke kisasszonynak. Csakugyan meg is jelent a kijelölt helyen, hol már egy ko-

csival várt a Don Juan. Már fel is szálltak a kocsira, mikor a leány apja a mindenes kíséretében megjelent. Megállították a döcögő járművet s az apa, ki felkuporodott a bakra, ráparancsolt a kocsisra, hogy hajtson lakásukra. Mikor a ház elé értek, a leányka apja leugrott a bakról s a mindenesnek megparancsolta, hogy nyissa ki a kaput. Csakugyan így történt a dolog s a két szepegő szerelmessel behajtott a kocsira az udvarra. Ott aztán leszállították őket. Hogy a kis lánynyal mi történt, azt csak a mama tudná megmondani; hanem az urfit a mindenes meg a papa közre fogták a szobában s úgy elpáholták, hogy még ha felesége lesz a szőke leány, akkor is megemlegeti.

— **(Toloncok.)** Két leányt kísérték tegnap Budafokról a pécsi rendőrséghez. Veszelinovic Annának hívják az egyiket, Kerner Máriának a másikat s mindketten hely és munka nélkül csavarogtak hol a fővárosban, hol pedig annak vidékén, míg végre rájuk tette a kezét a rendőrség és letartóztatta őket. Toloncuton érkeztek aztán haza Pécsre, a hol egyelőre a rendőrség tartja őket pártfogása alatt, nehogy itthon is a bűnös életre vete-medjenek.

— **(Hogyne sirna!)** Tíz évi házasság után özvegyen maradt a fiatal menyecske; sirt-ritt, vigasztalhatatlan volt. Kérdezik: Talán nagyon jól éltetek együtt, hogy annyira siratod az uradat? — Hogyne, de jól ám; kevés ember van, aki olyan jól bánjék a feleségével, mint az én velem, már tizesztendős házások voltunk s mindössze csak egyszer vágott pofon s egyszer dobta fejemhez a csizmáját, amikor azt nem jól tisztítottam meg, — az Isten áldja meg szegénynek még a haló porát is!

— **(Panaszkodnak a gazdák.)** Nagy és általános a panasz a gazdák között mindenütt. Eltekintve a tavalyi keserves évtől,

semmi jóval sem biztat az ideit. A bizonytalan, száraz, hónélküli tél megöli a vetést. Amugy is gyengék voltak az őszi vetések, most meg már majd mind tönkrement. Hol felenged az idő, hol meg hirtelen fagy, hótakarója nincs a vetésnek, nem csoda, ha így kipusztul. A legnagyobb szükség volna egy kis hóra, ezért imadkoznak a gazdák, de vajjon lesz-e? A naptár így biztat: »15-dike után folytonosan borult, majd hóval, majd esővel, 22. és 30. közt tartós borulás és hó.« Szép és üdvös, ha csakugyan így lesz, de nagyon szomorú viszonyok lesznek, ha a tavasszal is azzal a kilátással megyünk neki az esztendőnek, hogy az ideit sem lesz jobb, mint volt a tavalyi.

— **(Az egészség.)** Nekünk, elkényeztetett, elpuhult, századvégi embereknek fogalmunk se lehet arról, mi az a vaseségesség, hiszen egy kis hülés elég arra, hogy betegágyba döntson bennünket. Bezzeg a barna képű cigányok fel sem veszik a betegséget, sőt még hirtől sem ismerik. Nem ismeri a Sárközi Mutó sem, akit alig nyolc nap előtt szállítottak a kórházba. Az volt a baja, hogy a sátorban égő tűzbe belegurult s az egész hátát összeégette. Más ember talán belehal az ily égési sebekbe, vagy legalább is félesztendeig nyomja utána az ágyat, de ez a cigány föl sem vette és erőszakkal kellett a kórházba vinni. Igaza is volt neki, hogy nem nagy baj az a kis égés, mert hiszen nyolc nap alatt teljesen ki is gyógyult. Ma már ki is eresztették a füstös képű cigányt a kórházból. Egye-

— De Carló!

— Miért pirultál el? Láthatod, hogy illedelmesen viselkedem. Azután meg, olyan rövid ideig maradunk itt, hogy nem futja ki az időből, hogy haragszomrádozzunk.

— Csacsi — mondta halkán Erminia és nevetve nyujtott neki kezét.

Egy pillanatra rá egy szőke ur lépett be, bejelentés nélkül.

— Carló bátyám — az uram — mutatta be őket egymásnak Erminia.

Giorgio tárt karokkal fogadta az új rokont és marasztalta ebédre, de Carló kimentette magát.

— Nem tetszik nekem az urad — mondta később Erminianak, mikor Giorgio már eltávozott.

— Mi a kifogásod ellene?

— Nem tudnám hamarosan megmondani. Gyönyörű férfiu, de nekem nem tetszik.

— Szóval, neked se az uram, se a fiacskám nem tetszik. Hát akkor nálunk semmi sem nyerte meg a tetszésedet.

— De ki mondta neked, hogy a gyermeked nem tetszik? És az urad is . . . tudod, ha nem volna férjed, rokonszenvezni is tudnék vele. Kimondjam nyiltan? Észrevettem, hogy amíg ő itt volt, száz mértföldnyi távol-ságban voltál tőlem.

TIZEDIK FEJEZET.

Mit keres La Ferlita Aci Reale-ben?

— Kérdezte egyszer Rendon tőlem. Már kétszer is találkoztam vele ott, a pályaudvaron.

— Talán Giarrebe utazott. Ott van a felesége birtoka.

Doktor Rendonával az érdekes betegéről kezdtünk ismét beszélgetni.

— Ugy látszik közel van az örüléshez — mondta nekem — s maholnap meg kell kötöttenem. Képzeld csak, a multkor erőnek erejével el akart menni a cataniai városi színházba. A vasuti kocsiban pusztul majd el a szerencsétlen.

Az előadás estéjén én is Cataniában voltam; La Ferlita is eljött a nejevel. A páholyukba siettem, hogy üdvözljem őket. A beteg orosz nő története csak mérsékelten érdekelt, dacára, hogy egy szállodában laktam vele. Nem találkoztam vele, nem beszéltek róla s már ki is törődött egészen az emlékezetemből, hogy mit beszélt róla Rendon, mikor hirtelen megpillantottam a színházban a titokzatos idegen nőt. Giorgio arca halál-sápadt lett.

A nézőtér felig üres volt; új arcot nem is láttam.

nesen a város végére futott, hogy az ország-ut szélén keresse a hozzátartozói nyomát a bandától elmaradt cigány.

— **(A szombati napfogyatkozás.)** Nem láttunk belőle semmit, ennyi róla a jelenteni valónk. Pedig, ha verőfényes lett volna az idő, egyötöd részében való elsötétedését mi is láhattuk volna, azonban a sűrű szürke burkolat eltakarta előlünk egészen ezt a ritka tüneményt. Az ó-gyallai csillagvizsgálóból szintén nem figyelhették meg a tüneményt, mert ott is borult volt az ég. A napnak szombati elfogyása teljes mértékben Közép-Afrikában volt látható. Pólából el is ment egy expedíció a Vörös-tengerre, hogy a napfogyatkozást megfigyelje.

— **(Árverés a zálogházban.)** A Zrinyi és gyár-utca sarkán levő Weisz-féle zálogházban folyó hó 26-án délután 2 órakor árverés tartatik, melyben a törvényben előírt határidőn túl meg nem hozzabbított, arany, ezüst, ékszer és más zálogtárgyak nyilvánosan elárvereztetni fognak.

Művészet, irodalom.

○ **Három Kázmér.** Beöthy László ügyesen megírt bohózatát, melyhez Szabados Béla komponálta a csinos zenét, e szezonban először láttuk szombaton. Közönség kevés volt az előadáson; de élvezetben és derűtségben nem volt hiány. *Ligetű* Mari az angol miss szerepében remek tolettjeivel, kedves játékaival és szép dalaival tünt ki. Jó partnere volt *Borbély* a zenebohóc szerepében. *Réthy* Lina (Margit) sok élvezetet szerzett énekszámáival és megkapó játékaival s ő is méltó partnert talált *Hunyady* Pistájában. A derűtség állandó ébrentartásáról *Andorffy* gondoskodott, a ki Gelb Salamont adta; továbbá *Bodroghy* az ő két kutyájával keltett sok derűtséget. *Bihari* is jó volt a don Juan Brambunovszky Hugó szerepében, de *Hevesi* nem igen élte bele magát Kalotay Kázmér alakításába. *Láng* Lajos is használható segédszínésznek bizonyult, bár *Berényi* jobban szerettük volna látni az ő közkedvelt Csutak közlegényében. (→)

○ **A Magy. Kir. Operaház** műsora január 24-től január 30-ig. — Hétfő. **Nincs előadás.** — Kedd. **Bajazzók. A piros cipő.** F. Powny, Barbieri, Balogh, Schmeidek, Beck, Várady, Kertész, Ney B., Perotti, Smeraldi, Carbone, Pini. — Szerda. **Nincs előadás.** — Csütörtök. **Cremonai hegedős. Coppelia.** Ábrányiné, Barbieri, Ney D., Arányi, Ney B., Pini, Takáts. — Péntek. **Nincs előadás.** — Szombat. **A portici-i néma.** Blätterbauer, Berts, Zsuzsanits, Kertész, Dalnoki, Kornai, Ney D., Szendrői, Perotti. — Vasárnap. **A windsori víg nők.** Ábrányiné, Hilgermann, Payer, Várady, Ney B., Ney D., Hegedüs, Szendrői, Dalnoki, Arányi, Carbone, Pini. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyet rendelni Rózsa Gyulánál, a Magyar K. Operaház pénztárnokánál, a hely árának levélben, utalványval, vagy sürgőnyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyáron: Páholy. Földsz. és I. em. 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emeleti 11. sz. 11 frt. Támlásszék. I—III. sorban 4 frt 30 kr. IV—K. sorban 3 frt 30 kr. XI—XVI. sorban 2 frt 30 kr. XVII—XIX sorban 1 frt 80 kr. II. em. körszék. Az I. sorban 2 frt 30 kr. A II. sorban 1 frt 80 kr. A III. sorban 1 frt 30 kr. III. emeleti erkély- és zártzék. Erkélysz. I. sorban 1 frt 70 kr. Erkélysz. II—V. sorban 1 frt 20 kr. Erkélysz. VI—IX. 1 frt. Zártz. I. sorb. 90 kr. Zártz. II. sorban 70 kr. Zártz. III—IV. sorban 50 kr. A jegyek átvehetők a hajó-utcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 5-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltozás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

TÁVIRATOK.

— **Az antiszemita Franciaország.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Dreyfus-pör következménye meglett. Franciaországban ma már az antiszemitizmus dühöng s a kik Dreyfust mindenáron tisztázni akarták s helyette Walsin-Eszterházyt becsukatni és a katonai bíróságot befeketíteni, okai most — a nyílt levelekben utazó Zola Emillel együtt — hogy egész Franciaország forrong a zsidóság ellen.

Párisban tegnap hat órakor körülbelül ezer főből álló tüntető tömeg „Vesszen Zola! Vesszenek a zsidók!“ kiáltásokkal a Rue-Lafayetten keresztül a Cercle-Militaire felé vonult, de a rendőrség szétesztelte őket. Az „Aurore“ szerkesztősége előtt szintén tüntetés volt, azonban a rendőrség ott is csakhamar szétretette a tüntetőket. Az aigiri illetőségű zsidók üzleteit a néptömeg kifosztotta, folyton kiabálván: „Le a zsidókkal!“ A Rue-Rabazonon megrohanták a zsidók üzleteit és az utcára dobálták az árukat. A katonaság karddal verte szét a zavargókat, de a tömeg újra összeverődött és a hadsereget éltette. Sok sebesülés történt, részint törzsúrásoktól, részint revolverlövésektől. Egy embert meg is öltek. A zavargások még mindig tartanak.

— **Zavargások Algirban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi „Havas ügynökség“-nek jelentik Algirból, hogy ott tegnap este antiszemita gyűlés volt, a melyen körülbelül hatezer ember vett részt, a gyűlésen igen heves beszédeket mondtak és a gyűlés határozatában a kormányt élesen elítélték s az összes algiriak szövetkezését jelezték, arra nézve, hogy a jövő választásoknál kizárják a zsidókat. A gyűlés még tartott, mikor körülbelül 300 zsidó, botokkal felfegyverkezve, a gyűlés színhelye felé vonult, hogy megtámadja az antiszemitákat, de a rendőrség visszaszorította és szétesztelte őket, még mielőtt összeütközésre került volna a dolog. A zsidók egy kávéház terraszán két embert megsebesítettek. Gyűlés után mintegy 500 antiszemita a Place du Gouvernementra vonult, a hol két kioszkot felperzseltek s vagy tíz boltot kiraboltak. A katonaságnak kellett közbelépni; negyven embert letartóztattak, miközben sok rendőr is megsebesült. Az izgatottság óriási. A főtűcsákat a csapatok elzárják. Többeket borzasztóan megsebesítettek. A tüntetéseknél a tömeg kiabált: „Meggyilkolnak bennünket!“ „halál a zsidókra!“ A zsidók boltjait folyton rabolják és rombolják. A katonaság támadást intézett a tömeg ellen, a mely ellen-szegült. Számos letartóztatás történt. Az izraelita hatóságok hitsorsosaiknak azt tanácsolják, hogy ne menjenek az utcára. A tüntetések Algir környékén is megkezdődtek. A tömeg a hadsereget élteti. Vagy 150 embert a vidéken is letartóztattak.

— **Politizáló barátok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Konstantinápolyból írják, hogy a porta lépéseket tett a Szentszék

itteni képviselőjénél, Bonetti-nél és kérte, hasson oda, hogy a franciskánus barátok szüntessék be Albániában az izgatást, melyet azok nemcsak vallási érdekből, hanem Olaszország érdekében politikai célokból is üznek. Bonetti kijelentette, hogy a Vatikánnak jelentést fog tenni a dologról, bár a maga részéről nem hiszi, hogy a barátok a politikába avatkoznak.

— **Szociálista gyűlések.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fővárosi szociálista munkások nem tudnak megbarátkozni azzal, hogy a munkás és munkaadó közti jogviszony szabályozásáról szóló törvényjavaslatot a törvényhozás mindkét házában elfogadták s ezért tegnap is a főváros több pontján gyűléseztek, hogy tiltakozzanak a már elfogadott törvényjavaslat ellen, a melylyel, azt vélik, elérhetik azt, hogy esetleg a korona nem fogja a javaslatot szentesíteni s így törvényt lenni nem fog. Gyűléseket tartottak a király-u. 89. sz. vendéglőben, hol mintegy 400-an jelentek meg, s elnöknek Wottitz Jakabot s jegyzőnek Weiszberger Ignácot választották meg. A hatóság képviselőjében Tóth Lajos ker. rendőrkapitány jelent meg. Schreyer Bélát egyes kifejezései miatt a rendőrség képviselője többször rendre utasította. — Wottitz elnök zárószavai után tüntetőleg vonult a 400 főnyi tömeg a Kövessy-féle vendéglőbe, a hol elfoglalták az összes asztalokat. Ezen kívül gyűlést tartottak a VI. ker. Felső Erdősor 25. szám alatt a német munkások, továbbá a VIII. ker. Baross-u. 79. sz. alatt a tót munkások.

— **A költségvetés a pártokban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A függetlenségi pártok ma tanácskoznak az 1898. évi költségvetés fölött. A Kossuth-párt délután 6 órakor folytatja szombatról félbenmaradt értekezletét s ugyancsak ma este értekezik a párt másik csoportja is Bartha Miklós elnöke alatt. Az hírlik, hogy ezen pártból holnap nyilatkozni fognak az állandó fuzióhírekre vonatkozólag. A néppárt ma este hat órakor tanácskozik s a költségvetésen kívül az alsó-lendvai és várnai választás ügyével is foglalkozik.

— **Az önálló vámterületért.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az önálló vámterület ügyében a függetlenségi polgárok népes értekezletet tartottak a „Nemzeti“ szállodában. A 100-as bizottság megalakítása után az országos szervezést határozták el. A tiltakozó népgyűlést husvét napján tartják meg.

— **A szerb király keresztapa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szerb király elvállalta Barlovác György budapesti szerb főkonzul ujszülött fiánál a keresztapai tisztet. Rasics alezredes, főudvarmester, Belgrádból ma érkezik Budapestre, hogy a keresztelőnél, mely holnap lesz, Sándor királyt helyettesitse.

— **A hecc vége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Barabás Albertet és négy társát, kiket zsarolásért a rendőrség letartóztattott, ma szabadon bocsájtották.

— **Meeting Dreyfus ellen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban nagy meeting volt Dreyfus ellen, mely rendben folyt le. Lyonban és Algirban nagy antiszemita tüntetések voltak. A tüntetőket a rendőrség szétverte, többeket letartóztattak.

— **A párisi Magyar Egylet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban a Magyar Egylet tegnapi közgyűlésén a szociálisták diadalt arattak. Esterházy elnök és az al-elnök leköszöntek.

— **Az oda-vissza kormányzó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Fiume kormányzója, Szapáry László gróf, a kinek beiktatásán kívül eddigi egész kormányzói működése a Budapestről Fiuméba és onnan vissza való utazásából áll, ma Fiuméből ismét Budapestre utazott.

— **A prágai tartománygyűlésből.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A prágai tartománygyűlésen Ivo ifju csehpárti

képviselő interpellációt terjesztett elő a katonaságnak és rendőrségnek az égeri népgyűlésen tanusított magatartása tárgyában.

— **A haragvó trónörökös.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Athénben Konstantin, görög trónörökös, egy interwiew alkalmával hevesen megtámadta Rallis miniszterelnököt, hogy az kényszerítette őt a görög-török háboru idején Larissa feladására.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

A Dr. EGGER féle

Injectio Hamamelis Virginica

a leghatásosabb külszer (befecskendezés) férfiak és nőknél, uj és idült folyások valamint csőbántalmak orvoslására. A Hamamelis Virginia tropikus növény rendkívüli hatása a nyákhártyára orvosiilag már régen el van ismerve, úgy hogy ezen különben is szerencsés összetételű Injectio ennek köszönheti gyógyerejét. 2—3 üveg használata a legmakacsabb bajt tetemesen javítja illetve meggyógyítja.

Egy üveg ára 70 kr., a pénz előleges be-
 küldése mellett postán bérmentve: 1 üveg 1 frt 05 kr., 2 üv. 1 frt 75 kr., 3 üv. 2 frt 45 kr.
 Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Buda-
 pest, VI. Váci-körut 17.

Kapható Pécsen: Sipócz István, Zsiga
 László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

Meghívó!

A pécsi vendéglősök szódavizgyár-szövetkezete
 t. tagjai a Pécsen, 1898. évi február
 hó 10-én délután 2 órakor
 a „Vigadó“ épületében tartandó
 III-ik évi rendes közgyűlésére

ezennel tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. A igazgatóság évi jelentése.
2. A felügyelőbizottság évi jelentése.
3. Az igazgatóságnak és felügyelőbizottságnak leendő felmentvény megadása feletti határozat hozatala.
4. Az igazgatóság és felügyelőbizottság leköszönése.
5. Uj igazgatósági tagok megválasztása.
6. A törzsjegyek után esedékes osztalék hányadának végleges meghatározása.
8. Frank József tag kizárása.
9. A bejelentett indítványok tárgyalása.

Megjegyeztetik, hogy az indítványok az alapszabályok 29. §-a szerint 15 nappal előbb az igazgatóságnál bejelentendők és hogy a közgyűlésen csak az vehet részt, a ki törzsjegyet a közgyűlés megújítása előtt Ullmann M. K. cégénél letette, és az erről szóló igazolványt belépése alkalmával felmutatja.

Kelt Pécsen, 1898. január hó 22-én

Dr. Flóris Endre
 szövetkezeti ügyész.

Dollinger András
 szövetkezeti elnök.

Építkezők

figyelmébe!

A helybeli sátoztábornál lebontás alá kerülő épületekből nyert nagymennyiségű teljesen egészséges állapotban levő

épületfát, deszkát, téglát, különféle ablakot, több száz méter erős tölgyfa jászolt, különböző vasalást, csavart és kapsot

igen jutányosan ad el,
 esetleg egész sátraknak máshol való felállítását is elvállalja

Marton Miksa

fakereskedő,

Pécsen, Szigeti-országut 33. sz.

59. szám.

Tkv. 1898.

HIRDETMÉNY.

Kárász és Magyar Egregy községeknek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikk értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadtván, ez azzal a felszólítással tétetik közzé.

1. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891: XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a és az 1891: XVI. t. cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket bezárólag hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi júliushó 25-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1898. évi július hó 25-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik, — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889: XXXVIII. t.-cz. 16 §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1898. évi július hó 25-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A Sásdi kir. jbiróság mint tkvi hatóság 1898. évi január hó 7-én.

Dr. Borsiczky Imre

kir. járásbiró.